

DECIZIA nr. 63 din 2011
privind soluționarea contestației formulate de
SC X SRL,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr...../2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov – Biroul vamal de interior Odorheiu-Secuiesc, prin adresa nr./2011, asupra contestației formulate de **SC X SRL – CIF RO**, cu sediul în, str., Nr., Județul Harghita.

Contestația este formulată împotriva procesului verbal de control nr./2011 și **Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./2011**, emise de Biroul vamal de interior Odorheiu-Secuiesc, prin care s-a stabilit obligații fiscale de plată în suma totală de lei, reprezentând:

- lei taxe vamale,
- lei comision vamal,
- lei taxa pe valoarea adăugată,
- lei majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209 (1) și art.207 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală - republicat în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL, prin contestația depusă la Biroul vamal de interior Odorheiu-Secuiesc, înregistrată sub nr...../2011, solicită anularea actelor atacate, invocând următoarele motive:

Furnizorul extern a societății este exportator autorizat conform art. 22 din Protocol nr. 4 încheiat între România-UE, în vigoare la data exportului. În continuare societatea contestatară precizează, că în cazul declarațiilor vamale de plasare în antrepozit, exportatorul a indicat greșit numărul autorizației, respectiv în loc de numărul autorizației de exportator autorizat s-a

trecut numărul autorizației de expeditor agreat, care nu servește la acordarea tarifelor preferențiale în vamă.

Pentru dovedirea faptului că firma exportatoara din Germania este exportator autorizat, societatea contestatară depune o adresă, tradusă în limba română, a firmei exportatoara Y, care precizează, că în facturile în cauză în mod eronat a trecut numărul autorizației de expeditor agreat/.../... în loc de numărul autorizației de exportator autorizat/.../... Totodată s-a depus și comunicarea autorității vamale germane din 2004, tradusă în limba română, prin care s-a comunicat firmei Y, că în urma schimbării legislației se revocă 3 autorizații vechi, în locul cărora se elberează o nouă autorizație de exportator autorizat cu numărul/.../....

SC X SRL, prin contestație, consideră că pentru situația creată sunt răspunzători și organele vamale, la data importului trebuia să cunoască noile reglementări ale protocolului 4, eroarea creată putea fi corectată în timp.

Contestatoara, afirmă, că pe baza documentelor prezentate, cazul poate fi considerată ca eroare materială, care se poate remedia, iar pentru operațiunile în cauză poate să beneficieze de tarife preferențiale așa cum inițial au fost stabilite.

II. Prin procesul verbal de control nr. .../2011, care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației nr. .../2011, organele vamale din cadrul Biroului vamal de interior Odorheiu-Secuisc au constatat următoarele:

În lunile februarie - iunie 2006 SC Y SRL a efectuat importuri (scoatere din antrepozit) constând din articole textile, la care dată organele vamale au acordat preferințele tarifare pe baza documentelor cu care marfa a fost plasată în antrepozit cu declarații vamale regim, acestea fiind însoțite de dovezile de origine, respectiv declarația pe factură.

Urmare a controlului ulterior efectuat asupra dovezii de origine, organele vamale au constatat că numărul autorizației de export trecut pe facturi,/.../..., nu reprezintă numărul de exportator autorizat în sensul art. 22 din Protocol nr. 4 încheiat între România-UE, având în vedere că în structura numărului de autorizație în cazul Germaniei codul exportatorului autorizat este „...” și nu „...”.

În urma acestor constatări organele vamale, după mărfurile scoase din antrepozit în cauză, au stabilit că acestea nu beneficiază de preferințe tarifare ca produse originare, stabilind drepturi de import suplimentare în sumă de lei și s-a calculat majorări de întârziere aferente în sumă de lei.

III. Având în vedere susținerile contestatarii, constatările organelor vamale, documentele existente la dosar, precum și actele normative invocate de contestatar și de organele de control, în vigoare la data importului, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării o reprezintă legalitatea și temeinicia retragerii regimului tarifar preferențial acordat pentru importul de marfă efectuat, în condițiile în care SC X SRL a demonstrat cu documente ca firma exportatoara din Germania este exportator autorizat și mărfurile în cauză au origine comunitară în sensul Protocolului referitor la definirea noțiunii de “produse originare” și metodele de cooperare administrativă.

În fapt, în lunile februarie - iunie 2006 SC X SRL a efectuat importuri de articole textile de la firma Y din Germania, beneficiând de preferințe tarifare având în vedere că firma exportatoara fiind exportator autorizat în sensul art. 22 din Protocolul 4 la Acordul România – UE.

Urmare a controlului ulterior efectuat asupra dovezii de origine, prin procesul verbal de control nr. .../2011, organele vamale au constatat că numărul autorizației de export trecut pe facturi,/...../....., nu reprezintă numărul de exportator autorizat în sensul art. 22 din Protocol nr. 4 încheiat între România-UE, având în vedere că în structura numărului de autorizație în cazul Germaniei codul exportatorului autorizat este „...” și nu „...”, motiv pentru care a fost retras regimul tarifar preferențial acordat inițial la importul mărfurilor, respectiv la scoaterea acestora din antrepozit.

SC X SRL, prin contestație, susține, că furnizorul extern a societății este exportator autorizat conform art. 22 din Protocol nr. 4 încheiat între România-UE, în vigoare la data exportului, precizând, că în cazul declarațiilor vamale de plasare în antrepozit, exportatorul a indicat greșit numărul autorizației, respectiv în loc de numărul autorizației de exportator autorizat s-a trecut numărul autorizației de expeditor agreat, pentru dovedirea acestui fapt depune în dosarul cauzei documente emise de firma exportatoara din Germania și de autoritățile vamale germane.

În drept, în ce privește acordarea unui regim tarifar favorabil, la art.68 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, în vigoare la data operațiunii, se prevede că :

(1) Unele categorii de mărfuri pot beneficia de un tratament tarifar favorabil, în funcție de felul mărfii sau de destinația lor specifică, potrivit reglementărilor vamale sau acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte.

(2) Prin tratament tarifar favorabil se înțelege o reducere sau o exceptare de drepturi vamale, care poate fi aplicată și în cadrul unui contingent tarifar”.

În speță, contestatoarea a beneficiat de tratament tarifar favorabil la importul mărfurilor din Germania, respectiv la scoaterea acestora din antrepozit, întrucât la plasarea mărfurilor în antrepozit cu declarații vamale regim a prezentat pentru acestea declarațiile de origine efectuate pe facturile proforme nr./2005, nr./2005, nr./2005 și nr./2005 în baza Protocolului referitor la definirea noțiunii de

“produse originare” si metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, si Comunitățile Europene si statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr.16/1993, Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 1/1997, asa cum a fost modificat de Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.192/2001.

În ce privește condițiile generale pentru dovada originii art. 16 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de “produse originare” si metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, si Comunitățile Europene si statele membre ale acestora, pe de altă parte, precizează:

„1. *Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului, prin prezentarea:*

a) *fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III;*

b) *fie, în cazurile menționate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații, al cărui text figurează în anexa nr. IV, dată de exportator pe o factură, pe o notă de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor (denumită în cele ce urmează declarație pe factură).*

Iar la art. 21 din protocol se stabilește condițiile pentru întocmirea unei declarații pe factură, astfel:

„1. *Declarația pe factură la care se face referire la art. 16 subparagraful 1. b) poate fi întocmită:*

a) *de către un exportator autorizat în sensul art. 22;*

b) *de către un exportator pentru orice transport constând în unul sau mai multe colete conținând produse originare a căror valoare totală nu depășește 6.000 euro.[...]”.*

În dosarul cauzei este depusă o adresă, tradusă în limba română, a firmei exportatoara Y, din care rezultă, că în facturile în cauză în mod eronat s-a trecut numărul autorizației de expeditor agreat/...../..... în loc de numărul autorizației de exportator autorizat/...../..... SC X SRL mai depune comunicarea autorității vamale germane din 02.12.2004, tradusă în limba română, prin care s-a comunicat firmei Y, că în urma schimbării legislației se revocă 3 autorizații vechi, în locul cărora se elberează o nouă autorizație de exportator autorizat cu numărul/...../......

Totodată, în dosarul cauzei s-au depus și facturile emise de exportatorul Y care au stat la baza vămii definitive a mărfurilor scoase din antrepozit, toate facturile au valoare sub euro și pe toate 3 facturi apare declarația de origine, din care pe două facturi (nr...../2006, nr./2006) este menționat numărul corect al autorizației de exportator autorizat, respectiv/...../......

Având în vedere cele reținute mai sus, rezultă, că exportatorul în mod legal a declarat originea preferențială a mărfurilor importate în urma scoaterii acestora din antrepozit. Din cele reținute poate fi stabilită, că exportatorul în cauză este un exportator autorizat în sensul art. 22 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă și se poate considera ca neconcordanțe și erori formale menținerea eronată a numărului de autorizație de export, cum este prevăzut la art. 29 din Protocol.

Se precizează, că organul vamal nu a urmat procedura de control "a posteriori" a dovezii de origine prevăzută de art.32 din Protocolul privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte.

În concluzie, soluția de retragere de către autoritatea vamală din România a preferințelor inițial acordate nu este justificată în condițiile în care nu s-a urmat procedura de control "a posteriori", iar din documentele aflate în dosarul cauzei rezultă, că mărfurile importate beneficiază de regimul tarifar preferențial acordat inițial la importul mărfurilor, ca urmare **se admite contestația** și se anulează Decizia pentru regularizarea situației nr./2011 pentru drepturile de import stabilite suplimentar în **sumă de lei.**

Ținând cont de soluția dată, prin care s-a admis suma de lei reprezentând drepturi de import, conform principiului de drept "**accessorium sequitur principale**" **se va admite** contestația și pentru suma de lei **dobânzi de întârziere aferente drepturilor de import.**

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor art. 68 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, art. 16, art. 21, art. 22, art. 29 și art. 32 ale Protocolului privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.1/1997, modificată prin OUG nr.197/2001, coroborate cu art. 206, art.209 și 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, se :

DECIDE

Admiterea contestației formulate de SC X SRL și anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./2011, emisă de Biroul vamal de interior Odorheiu-Secuiesc, pentru suma totală de lei, reprezentând:

- lei taxe vamale,

- lei comision vamal,
- lei taxa pe valoarea adăugată,
- lei majorări de întârziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,

ŞEF COMP. CONTESTAŢII,